

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW

z dnia 28 października 1971 r.

w sprawie trybu przedstawiania wniosków lokalizacyjnych oraz zasad rachunku efektywności ekonomicznej lokalizacji inwestycji.

Na podstawie § 7 ust. 3 i § 19 uchwały nr 109 Rady Ministrów z dnia 29 maja 1971 r. w sprawie lokalizacji inwestycji (Monitor Polski Nr 31, poz. 198) zarządza się, co następuje:

§ 1. Lokalizacja inwestycji, jako podstawowy czynnik racjonalnego rozmieszczenia sił wytwórczych i urządzeń usługowych, powinna zapewniać inwestycjom optymalnie korzystne warunki realizacji i eksploatacji i uwzględniać ochronę środowiska.

§ 2. 1. Lokalizacja inwestycji, których wymagania mogą być spełnione na różnych terenach (w różnych miejscowościach o względnie równorzędnych wielkościach i walorach), powinna być rozpatrywana w ujęciu wariantowym. W tym celu inwestor przed przedłożeniem wniosku o ustalenie lokalizacji inwestycji występuje do właściwego organu powołanego do ustalania lokalizacji inwestycji o udzielenie wytycznych lokalizacyjnych, polegających na określeniu miejscowości, które inwestor powinien uwzględnić jako warianty przy opracowywaniu wniosku lokalizacyjnego.

2. Dla uzyskania wytycznych lokalizacyjnych inwestor powinien przedstawić ogólną charakterystykę inwestycji (między innymi program produkcji, orientacyjny koszt inwestycji, lata realizacji) oraz dane dotyczące:

- 1) zatrudnienia (liczba zatrudnionych, w tym kobiet, kwalifikacje),
- 2) zapotrzebowania na energię elektryczną, ciepłą oraz gaz,
- 3) ilości wody, ilości i składu odprowadzanych ścieków oraz koniecznego stopnia ich oczyszczania, wynikającego z aktualnego i perspektywicznego sposobu wykorzystania wód odbiornika ścieków,
- 4) warunków komunikacyjnych (wielkość przewozów, potrzeba budowy bocznicy kolejowej itp.),
- 5) wielkości terenu potrzebnego do realizacji inwestycji,
- 6) powiązania z rejonami surowcowymi i rejonami zbytu,
- 7) stopnia szkodliwości i uciążliwości zakładu dla naturalnego środowiska człowieka, a zwłaszcza dla rolnictwa, terenów leśnych i zasobów wodnych, rodzaju i ilości zanieczyszczeń wydanych do atmosfery oraz metod i sposobów ich likwidacji wraz z określeniem wielkości strefy ochronnej.

Inwestor powinien przedstawić także inne niezbędne materiały wynikające ze specyfiki inwestycji oraz materiały uwzględniające dane z programu rozwoju branży i rozmieszczenia istniejących podobnych zakładów na terenie kraju lub regionu.

3. Wytyczne lokalizacyjne powinny być ustalone na podstawie zasad polityki lokalizacyjnej, określonej w uchwałach nr 109 Rady Ministrów z dnia 29 maja 1971 r. w sprawie lokalizacji inwestycji (Monitor Polski Nr 31, poz. 198), zwanej dalej „uchwałą nr 109/71”, oraz powinny zawierać w miarę możliwości informacje o warunkach realizacji inwestycji towarzyszących i wspólnych.

4. Udzielenie wytycznych lokalizacyjnych powinno nastąpić najpóźniej w ciągu 14 dni od daty wystąpienia inwestora.

§ 3. 1. Po otrzymaniu wytycznych lokalizacyjnych (wskazaniu wariantów lokalizacyjnych), a przed przystąpieniem do opracowania wniosku lokalizacyjnego, inwestor zobowiązany jest zwrócić się do wydziałów budownictwa, urbanistyki i architektury prezydiów właściwych rad narodowych o niezbędne dla każdego wariantu informacje o terenie w danej jednostce osadniczej, na którym inwestycja może być realizowana, w trybie ustalonym przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

2. W razie uzyskania informacji o dwóch lub kilku terenach w tej samej miejscowości inwestor dokonuje wstępnej oceny ich przydatności i we wniosku lokalizacyjnym przedstawia analizę zamierzonej realizacji i eksploatacji inwestycji na terenie, który uznał za najbardziej odpowiedni.

§ 4. 1. W toku przygotowywania wniosku o ustalenie lokalizacji inwestycji inwestor jest obowiązany uzyskać opinię lokalizacyjno-koordynacyjną:

- 1) wojewódzkiej komisji planowania gospodarczego właściwej dla rozpatrywanego wariantu lokalizacyjnego — co do inwestycji, której lokalizację ustala Komisja Planowania przy Radzie Ministrów,
- 2) powiatowej komisji planowania gospodarczego właściwej dla rozpatrywanego wariantu lokalizacyjnego — co do inwestycji, której lokalizację ustalają wojewódzkie komisje planowania gospodarczego.

2. W odniesieniu do inwestycji, których lokalizację ustalają powiatowe komisje planowania gospodarczego, wskazane jest jednoczesne udzielenie inwestorowi wytycznych lokalizacyjnych i opinii lokalizacyjno-koordynacyjnej.

3. Opinie, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny być opracowane zgodnie z przepisami uchwały nr 109/71 oraz uchwały nr 118 Rady Ministrów z dnia 4 lipca 1969 r. w sprawie terenowej koordynacji inwestycji oraz realizacji inwestycji towarzyszących i wspólnych (Monitor Polski z 1969 r. Nr 31, poz. 227 i z 1971 r. Nr 31, poz. 198), zwanej dalej „uchwałą nr 118/69”.

4. Inwestor jest zobowiązany do uwzględnienia w analizie ekonomicznej, opracowywanej dla każdego wariantu lokalizacyjnego, zaleceń koordynacyjnych zawartych w opiniach organów wymienionych w ust. 1.

§ 5. Wniosek o ustalenie lokalizacji inwestycji przemysłowych powinien zawierać:

- 1) charakterystykę inwestycji, określającą:
  - a) asortymentowy program produkcji wynikający z wieloletniego bilansu danej branży,
  - b) zakres rzeczowy i orientacyjny koszt ogólny inwestycji, w tym udział robót budowlano-montażowych oraz etapy realizacji inwestycji,
  - c) ilość i rodzaj podstawowych surowców, półfabrykatów i materiałów oraz źródła i kierunki zaopatrzenia,
  - d) rozmiary i kierunki kooperacji,
  - e) obszary zbytu gotowych wyrobów,
  - f) liczbę zatrudnionych, w tym kobiet, i źródła pokrycia potrzeb w tym zakresie oraz wymagane kwalifikacje siły roboczej; proponowana wielkość zatrudnienia powinna być uzasadniona mobilizującymi wskaźnikami

wydajności pracy i optymalnie określonym wskaźnikiem zmianowości pracy,

- g) wielkość terenu potrzebnego pod budowę zakładu oraz inwestycji towarzyszących i wspólnych realizowanych na tym terenie, a także dane o warunkach fizjograficznych i geologiczno-inżynierskich; w razie eksploatacji kopalni należy określić sposób przyszłego zagospodarowania wyeksploatowanych terenów,
  - h) zapotrzebowanie na energię elektryczną, ciepłą i gaz, z podaniem źródeł zaopatrzenia,
  - i) ilość i jakość wody oraz sposób jej uzyskania,
  - j) ilość i przybliżony skład odprowadzanych ścieków oraz wymagany sposób ich oczyszczania i odprowadzania, z podaniem ich wpływu na odbiornik ścieków,
  - k) przewidywany stopień szkodliwości i uciążliwości zakładu dla środowiska człowieka, a zwłaszcza dla zasobów wodnych oraz terenów rolniczych i leśnych,
  - l) jakość i ilość wydalanych zanieczyszczeń do atmosfery oraz metody, sposoby i urządzenia do ich likwidacji, a także określenie wielkości strefy ochronnej,
  - m) warunki obsługi komunikacyjnej i transportowej zakładu,
  - n) obowiązki w zakresie realizacji inwestycji towarzyszących i wspólnych, wynikające z opinii, o której mowa w § 4,
- 2) analizę proponowanej lokalizacji na tle rozmieszczenia istniejących zakładów danej branży i wykorzystania ich zdolności produkcyjnej (w tym także zmianowości pracy),
  - 3) inne dane i materiały uzasadniające wniosek lokalizacyjny, wynikające ze specyfiki inwestycji.

§ 6. Wniosek o ustalenie lokalizacji inwestycji nieprzemysłowych powinien zawierać:

- 1) charakterystykę inwestycji określającą program produkcji i usług, orientacyjną wielkość koniecznych nakładów na realizację inwestycji z uwzględnieniem podziału na etapy, wielkość zatrudnienia oraz wymagane kwalifikacje siły roboczej, rejonu zaopatrzenia i usług,
- 2) rozmieszczenie inwestycji tego typu w kraju, województwie lub w powiecie,
- 3) wielkość terenu potrzebnego do realizacji inwestycji oraz szczególne wymagania w tym zakresie,
- 4) ilość i sposób zaopatrzenia w wodę, ilość i skład ścieków oraz wymagany sposób ich oczyszczania i odprowadzania,
- 5) warunki obsługi komunikacyjnej i transportowej,
- 6) obowiązki stron w zakresie realizacji inwestycji towarzyszących i wspólnych, zgodnie z opinią, o której mowa w § 4,
- 7) inne dane i materiały uzasadniające wniosek lokalizacyjny, wynikające ze specyfiki danej inwestycji.

§ 7. Przy opracowywaniu wniosku lokalizacyjnego inwestor jest zobowiązany do dokonania z właściwymi organami państwowego nadzoru i innymi właściwymi instytucjami niezbędnych uzgodnień, dotyczących czynników wpływających na możliwość i warunki realizacji inwestycji w analizowanych wariantach lokalizacyjnych, przy czym należy dążyć, aby uzgodnienia te były dokonywane z organami, z którymi będą uzgadniane założenia techniczno-ekonomiczne lokalizowanej inwestycji.

§ 8. Wniosek o ustalenie lokalizacji inwestycji powinien być złożony przez inwestora najpóźniej w terminie 6 miesięcy od dnia uzyskania informacji o terenie. W razie złożenia wniosku lokalizacyjnego w terminie późniejszym inwestor obowiązany jest dołączyć do niego potwierdzenie organów wymienionych w § 3 ust. 1, że udzielona informacja o tere-

nie, uwzględniona w materiałach analitycznych wniosku lokalizacyjnego, nie ulega zmianie i jest nadal aktualna.

§ 9. 1. Wniosek o ustalenie lokalizacji inwestycji powinien być poparty ekonomiczną analizą wariantów lokalizacji, umożliwiającą ich pełną porównywalność, oraz szczegółowym umotywowaniem uznania jednego z badanych wariantów za optymalny.

2. Zasady opracowania porównawczego rachunku efektywności ekonomicznej wariantów lokalizacji inwestycji określa instrukcja stanowiąca załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 10. W wypadkach uzasadnionych charakterem inwestycji inwestor może przedłożyć wniosek lokalizacyjny bez opracowywania porównawczego rachunku efektywności ekonomicznej wariantów lokalizacyjnych, wymaga to jednak zgody właściwego organu powołanego do ustalania lokalizacji inwestycji.

§ 11. Organy powołane do ustalania lokalizacji inwestycji mogą żądać dodatkowych danych, uzupełniających wniosek lokalizacyjny, wynikających ze specyfiki inwestycji bądź ze szczególnych warunków terenowych, lub też zwolnić inwestora od przedstawienia niektórych danych wymienionych w §§ 5—9.

§ 12. 1. Na podstawie przedstawionego wniosku lokalizacyjnego oraz dokonanych uzgodnień właściwe organy powołane do ustalania lokalizacji inwestycji wydają decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji według wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do zarządzenia.

2. W uzasadnionych wypadkach decyzja powinna zobowiązywać inwestora do zastosowania urządzeń zabezpieczających naturalne środowisko człowieka przed przewidywanym zagrożeniem w wyniku szkodliwego i uciążliwego wpływu inwestycji na otoczenie.

3. Do decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji dołącza się w zależności od stopnia dokonanych uzgodnień:

- 1) postanowienia koordynacyjne w zakresie inwestycji towarzyszących i wspólnych, stanowiące integralną część decyzji, lub
- 2) postanowienia koordynacyjne w zakresie inwestycji towarzyszących i wspólnych, które należy ostatecznie uzgodnić z właściwym organem do spraw terenowej koordynacji inwestycji w trybie uchwały nr 118/69.

4. Decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji powinna być podjęta w ciągu 30 dni od przedstawienia przez inwestora kompletnego wniosku lokalizacyjnego wraz z niezbędnymi opiniami i uzgodnieniami.

§ 13. 1. Przy podejmowaniu decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w pasie granicznym należy uwzględnić odpowiednie porozumienie międzynarodowe dotyczące zagospodarowania terenów przygranicznych.

2. Przy ustalaniu lokalizacji inwestycji na pograniczu województw lub powiatów właściwe terenowo organy powołane do ustalania lokalizacji inwestycji powinny w zależności od wielkości inwestycji i zasięgu jej oddziaływania (np. w zakresie bazy surowcowej, siły roboczej, stref uciążliwości inwestycji) uzgodnić między sobą w trybie roboczym podstawowe zagadnienia dotyczące decyzji.

§ 14. Przed podjęciem decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji:

- 1) Komisja Planowania przy Radzie Ministrów zasięga opinii:
  - a) właściwego prezydium wojewódzkiej rady narodowej
  - b) Komitetu Pracy i Płac,
  - c) innych instytucji, w zależności od charakteru i specyfiki danej inwestycji,
- 2) wojewódzkie i powiatowe komisje planowania gospodarczego zasięgają opinii wydziałów zatrudnienia i w miarę

potrzeby innych wydziałów prezydium rad narodowych oraz innych instytucji, w zależności od charakteru i specyfiki inwestycji.

§ 15. 1. Decyzję w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji przekazuje:

- 1) Komisja Planowania przy Radzie Ministrów:
  - a) wnioskodawcy,
  - b) właściwej wojewódzkiej komisji planowania gospodarczego,
  - c) właściwemu wojewódzkiemu wydziałowi budownictwa, urbanistyki i architektury,
  - d) właściwemu zjednoczeniu,
  - e) inwestorowi, jeżeli decyzja dotyczy rozbudowy istniejącego zakładu,
  - f) Komitetowi Pracy i Plac,
- 2) wojewódzka komisja planowania gospodarczego:
  - a) wnioskodawcy,
  - b) Komisji Planowania przy Radzie Ministrów,
  - c) właściwej powiatowej komisji planowania gospodarczego,
  - d) wojewódzkiemu i właściwemu powiatowemu wydziałowi budownictwa, urbanistyki i architektury,
  - e) wydziałowi zatrudnienia prezydium wojewódzkiej rady narodowej,
  - f) właściwemu zjednoczeniu wiodącemu,
  - g) inwestorowi, jeżeli decyzja dotyczy rozbudowy istniejącego zakładu,
- 3) powiatowa komisja planowania gospodarczego:
  - a) wnioskodawcy,
  - b) wojewódzkiej komisji planowania gospodarczego,
  - c) powiatowemu wydziałowi budownictwa, urbanistyki i architektury.

2. W zależności od wielkości inwestycji i jej znaczenia oraz wpływu na region właściwe organy powołane do ustalania lokalizacji inwestycji są obowiązane do powiadomienia

o podjętej decyzji zainteresowanych sąsiednich organów powołanych do ustalania lokalizacji inwestycji.

3. Organ ustalający lokalizację danej inwestycji zobowiązany jest informować o podjętej decyzji właściwe terenowo organy powołane do ustalania lokalizacji inwestycji, które przedłożyły opinie lokalizacyjno-koordynacyjne dla wariantów lokalizacji nie uwzględnionych w decyzji.

§ 16. Odwołania od decyzji lokalizacyjnych podjętych przez wojewódzkie komisje planowania gospodarczego rozpatruje Komisja Planowania przy Radzie Ministrów, odwołania zaś od decyzji lokalizacyjnych podjętych przez powiatowe komisje planowania gospodarczego rozpatrują wojewódzkie komisje planowania gospodarczego. Odwołanie wnosi się w terminie 14 dni od otrzymania decyzji.

§ 17. 1. Jeżeli inwestor rezygnuje z realizacji inwestycji przed upływem terminu ważności decyzji lokalizacyjnej, jest obowiązany powiadomić o tym organ, który podjął decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji, oraz instytucje, które otrzymały decyzję do wiadomości.

2. Jeżeli decyzja o ustaleniu lokalizacji danej inwestycji utraciła swą aktualność, inwestor występujący z wnioskiem o przedłużenie jej ważności zobowiązany jest do uaktualnienia postanowień koordynacyjnych.

§ 18. Ministrowie mogą w uzasadnionych wypadkach dostosować metody opracowywania zasad rachunku efektywności ekonomicznej lokalizacji inwestycji do specyfiki inwestycji resortowych.

§ 19. Traci moc zarządzenie Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 21 listopada 1962 r. w sprawie lokalizacji ogólnej inwestycji budowlanych (Monitor Polski z 1962 r. Nr 82, poz. 387 i z 1965 r. Nr 5, poz. 14).

§ 20. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów:
w z. K. Secomski

Załączniki do zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 28 października 1971 r. (poz. 361).

Załącznik nr 1

ZASADY RACHUNKU EFEKTYWNOŚCI EKONOMICZNEJ LOKALIZACJI INWESTYCJI

I. Ogólne zasady analizy

1. Analiza efektywności ekonomicznej lokalizacji inwestycji powinna być przeprowadzana w formie:

- 1) rachunkowej,
  - 2) opisowej.
2. Analiza efektywności ekonomicznej lokalizacji inwestycji obejmuje:
- 1) porównanie wariantów lokalizacji inwestycji, których wymagania lokalizacyjne mogą być spełnione na różnych terenach (w różnych miejscowościach),
  - 2) wybór wariantu najkorzystniejszego na podstawie:
    - a) wielkości nakładów (kosztów realizacji inwestycji i kosztów eksploatacji),
    - b) przesłanek o charakterze społecznym i politycznym.
3. W toku analizy nakładów związanych z daną inwestycją należy wyodrębnić:
- 1) koszty stałe, występujące bez względu na lokalizację,
  - 2) koszty zmienne, wywołane przez warunki techniczne i ekonomiczne inwestycji, występujące w wybranych wariantach lokalizacyjnych.
4. W analizie opisowej należy między innymi omówić:
- 1) charakterystykę czynników wymienionych w części II załącznika,

2) przesłanki o charakterze społecznym i politycznym, których nie można wyrazić bezpośrednio w postaci wymiernego rachunku ekonomicznego, które jednak należy uwzględniać przy podejmowaniu decyzji o lokalizacji inwestycji, a zwłaszcza:

- podnoszenie poziomu gospodarczego regionów niedostatecznie gospodarczo rozwiniętych,
- możliwie pełne zatrudnienie nierównomiernie przyrastających zasobów siły roboczej,
- wzmoczenie aktywizacji terenów szczególnie ważnych z punktu widzenia społecznego i politycznego,
- ochronę regionów i ośrodków przeznaczonych do celów leczniczo-rekreacyjnych.

II. Czynniki analizy efektywności ekonomicznej lokalizacji inwestycji

1. Analiza porównawcza wariantów lokalizacyjnych inwestycji przemysłowych powinna uwzględniać:

- 1) czynniki mające wpływ na kształtowanie warunków i kosztów realizacji inwestycji podstawowej i inwestycji towarzyszących i wspólnych, wynikające z warunków terenowych analizowanych wariantów, a przede wszystkim dotyczące:

- a) rozwiązania transportu zewnętrznego (np. wybór środka przewozowego, rozbudowa lub modernizacja urządzeń kolejowych, doprowadzenie bocznic kolejowej, drogi kołowej, wodnej itp.),
  - b) doprowadzenia energii elektrycznej, ciepłej oraz gazu,
  - c) zaopatrzenia w wodę,
  - d) metod i sposobu oczyszczania i odprowadzania ścieków, zapewniających zachowanie wymagań ochrony środowiska wodnego i otoczenia,
  - e) wielkości działki i rodzaju zajmowanych gruntów (klasa bonitacyjna, nośność, sposób dotychczasowego użytkowania),
  - f) budownictwa mieszkaniowego, urządzeń kulturalno-socjalnych oraz szkolnictwa,
  - g) innych zagadnień związanych ze specyfiką inwestycji (jak np. skutków uciążliwości inwestycji dla naturalnego środowiska człowieka) oraz strat, które wynikają w związku ze zmianą zagospodarowania terenu,
- 2) czynniki mające podstawowy wpływ na kształtowanie się warunków i kosztów eksploatacji inwestycji, a w szczególności:
- a) warunki powiązań z bazą surowcową i rejonami zbytu, wielkości, kierunki i koszty przewozu masy surowców, półfabrykatów i innych materiałów,
  - b) wielkości masy towarowej wywożonej z zakładu, w tym wielkości, kierunki i koszty przewozu gotowych wyrobów,
  - c) rozmiary i kierunki kooperacji,
  - d) specyficzne czynniki lokalizacyjne dla danego zakładu, jak wymagania z punktu widzenia zaopatrzenia w energię elektryczną, ciepłą, gaz, wodę, odprowadzenia ścieków oraz emisji zanieczyszczeń do atmosfery,
  - e) wielkość zatrudnienia i źródła pokrycia potrzeb w tej dziedzinie, z uwzględnieniem kadr kwalifikowanych oraz kosztów związanych z zapewnieniem siły roboczej, np. kosztów dowozu pracowników zamiejscowych, na podstawie postanowień wynikających z zarządzenia nr 16 Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 7 marca 1970 r. w sprawie wytycznych dotyczących ustalania wielkości zatrudnienia i przygotowania kadr dla nowo uruchamianych oddziałów, wydziałów i przedsiębiorstw przemysłowych. Ocena warunków zapewnienia siły roboczej powinna się opierać na danych wynikających z bilansów siły roboczej oraz kadr kwalifikowanych, opracowanych przez wojewódzkie i powiatowe komisje planowania gospodarczego i przyjętych przez Komisję Planowania przy Radzie Ministrów, na danych dotyczących sieci szkolnictwa zawodowego, możliwości jej rozwoju i dostosowania do potrzeb inwestycji, oraz na szacunkowym określeniu liczby pracowników miejscowych i dojeżdżających, jak też warunków dojazdów do pracy.
2. Ekonomiczna analiza lokalizacji inwestycji polegających na rozbudowie powinna uwzględniać:
- 1) porównanie zamierzonej rozbudowy z budową nowego zakładu, który umożliwiłby uzyskanie zamierzonego przyrostu produkcji,
  - 2) porównanie z możliwością rozbudowy w zamierzonych celach innego zakładu tej samej lub pokrewnej branży,
  - 3) krytyczną ocenę wykorzystania zdolności produkcyjnych analizowanego zakładu, jak również pokrewnych branżowo zakładów, w szczególności w zakresie wykorzysta-

nia istniejącego parku maszynowego, analizy wydajności i zmianowości pracy
oraz odpowiednie czynniki wymienione w ustępie 1 części II.

3. Ekonomiczna analiza porównawcza wariantów lokalizacji inwestycji o charakterze nieprzemysłowym powinna uwzględniać odpowiednie dla specyfiki danej inwestycji wytyczne zawarte w ustępie 1 części II, dotyczące czynników niezbędnych do prawidłowej realizacji i funkcjonowania inwestycji.

III. Rachunek efektywności ekonomicznej lokalizacji

1. Na podstawie dokonanej analizy podstawowych czynników, mających wpływ na kształtowanie się nakładów (kosztów realizacji inwestycji i kosztów eksploatacji), należy dla każdego z analizowanych wariantów określić orientacyjną wielkość przewidzianych nakładów w następującym układzie:

- 1) nakłady inwestycyjne o charakterze niezmiennym, tj. te nakłady, które występują w tej samej lub zbliżonej wysokości w każdym analizowanym wariantcie, jak np. nakłady na budowę podstawowych obiektów,
  - 2) nakłady inwestycyjne zmienne, wynikające ze specyficznych warunków każdego z analizowanych wariantów, a w szczególności nakłady na:
    - a) sieciowe inwestycje towarzyszące (sieć energetyczna, ciepła, wodociągowa, kanalizacyjna, ujęcia wody, urządzenia do oczyszczania, unieszkodliwiania lub wykorzystania ścieków, bocznic kolejowe, połączenia komunikacyjne, drogi kołowe, kanały, przystanie i ładownie),
    - b) rozbudowę istniejących urządzeń miejskich, urządzeń wodno-kanalizacyjnych, budownictwa mieszkaniowego i usługowego (sieć handlowa, szkoły, żłobki, przedszkola, urządzenia kulturalne),
    - c) budowę lub rozbudowę innych urządzeń, np. stacji lub linii kolejowej, sieci łączności,
    - d) wykup i przygotowanie terenu,
  - 3) roczne koszty eksploatacji o charakterze niezmiennym, tj. koszty, które występują w tej samej lub zbliżonej wysokości w każdym analizowanym wariantcie, w szczególności związane z eksploatacją podstawowych obiektów inwestycji,
  - 4) roczne koszty eksploatacji mające wpływ na wybór lokalizacji, z rozgraniczeniem na:
    - a) koszty zależne od warunków lokalnych każdego z wariantów, związane z eksploatacją obiektów podstawowych inwestycji,
    - b) koszty eksploatacji związane z zapewnieniem zakładowi czynników niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania, jak np. dostarczanie wody, energii elektrycznej, ciepłej i gazu, oczyszczania i odprowadzania ścieków, organizacji transportu, realizacji stałych corocznych opłat z tytułu użytkowania gruntów rolnych itp.,
    - c) składniki kosztów eksploatacji zależnych od położenia rozpatrywanego wariantu w danym rejonie, a między innymi koszty transportu (kolejowego, samochodowego, wodnego) związane z długością tras przewozowych surowców, materiałów i wyrobów gotowych, a także koszty związane z pozyskaniem siły roboczej.
- Analiza tras, kierunków i odległości przewozowych powinna wynikać z poprzedzającej analizy optymalizacyj-

nej, opracowanej na podstawie rozszczeń dotyczących specjalizacji i kooperacji produkcji, określenia źródeł surowców i materiałów produkcyjnych oraz przewidywanych odbiorców gotowych wyrobów. Przy obliczaniu kosztów transportu należy również uwzględniać warunki na trasach przewozowych i węzłach komunikacyjnych (np. współczynniki obciążenia danej linii kolejowej, warunki załadunku, wyładunku i rozrządu na odpowiednich stacjach kolejowych). Koszty transportu należy obliczać według obowiązujących cen i stawek przewozowych. Dla inwestycji o znacznym tonażu masy towarowej (surowców, paliwa, wyrobów gotowych) konieczne jest opracowanie studium transportowego na podstawie instrukcji o zasadach i metodach opracowywania studium transportowego dla zakładów nowo powstających i rozbudowywanych, wprowadzonej zarządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 28 grudnia 1966 r. (Dziennik Taryf i Zarządzeń Komunikacyjnych z 1967 r. Nr 1, poz. 1),

- 5) opłaty związane z przejęciem gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne. Wysokość opłat z tego tytułu określają odrębne przepisy o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

2. Zbiorcze zestawienie kosztów inwestycji o charakterze niezmiennym oraz kosztów zmiennych powinno być dokonywane według przykładowego schematu zamieszczonego w załączniku nr 1 do uchwały nr 110 Rady Ministrów z dnia 23 czerwca 1969 r. w sprawie projektowania inwestycji (Monitor Polski Nr 28, poz. 220).

3. W celu przeprowadzenia analizy wariantów lokalizacji inwestycji oraz elementów składowych przewidywanych kosztów realizacji i eksploatacji inwestycji należy posługiwać się porównywalnymi danymi wskaźnikowymi, a w razie ich braku danymi opartymi na szacunkowych wielkościach określonych w materiałach programowych danej inwestycji.

4. Na podstawie zestawionych nakładów inwestycyjnych i średnich rocznych kosztów eksploatacji należy dokonać rachunku efektywności ekonomicznej lokalizacji dla poszczególnych wariantów lokalizacyjnych według następującego układu wzorów:

$$N = q(I_s + I_z + C) + (K_s + K_z)$$

$$E = \frac{N}{P}$$

$$E_L = \frac{q(I_z + C) + K_z}{P}$$

w których:

N — oznacza przewidywane łączne nakłady obejmujące koszty realizacji inwestycji (przemnożone przez normatywną stopę zysku) oraz koszty eksploatacji inwestycji,

E — oznacza przewidywane nakłady jednostkowe,

E_L — oznacza wskaźnik efektywności ekonomicznej lokalizacji,

q — oznacza normatywną stopę zysku, którą do chwili wydania ujednoliconej metodyki ogólnej badania ekonomicznej efektywności inwestycji należy przyjmować w wysokości 0,12; uwzględnienie tego czynnika w zestawieniu kosztów pozwala w przybliżeniu uzyskać porównywalność danych z zakresu kosztów inwestycji i kosztów eksploatacji,

I_s — oznacza przewidywane nakłady inwestycyjne o charakterze niezmiennym,

I_z — oznacza przewidywane nakłady inwestycyjne zmienne wynikające ze specyficznych warunków każdego z analizowanych wariantów,

C — oznacza przewidywaną jednorazową opłatę związaną z uzyskaniem terenu pod budowę inwestycji (opłaty związane z uzyskaniem terenu pod budowę inwestycji ponoszone bieżąco w okresie eksploatacji należy zaliczać do kosztów zmiennych eksploatacji K_z),

K_s — oznacza przewidywane roczne koszty eksploatacji o charakterze niezmiennym,

K_z — oznacza przewidywane średnioroczne koszty eksploatacji wynikające ze specyficznych warunków każdego analizowanego wariantu,

P — oznacza roczną (stałą w całym okresie eksploatacji) wielkość efektu użytkowego (produkcji), wyrażoną wartościowo lub ilościowo.

5. Optymalnym wariantem lokalizacyjnym z punktu widzenia rachunku ekonomicznego jest wariant o najniższych sumarycznych nakładach (kosztach realizacji inwestycji i kosztach eksploatacji), przy czym:

- 1) im mniejsze są koszty zmienne, tym większa jest swoboda wyboru lokalizacji, a w związku z tym wzrasta znaczenie przesłanek o charakterze społeczno-politycznym,
- 2) jeśli koszty zmienne realizacji inwestycji w analizowanych wariantach lokalizacji są podobne, to na wybór lokalizacji będą rzutowały koszty eksploatacji i odwrotnie,

6. Zasady analizy efektywności ekonomicznej lokalizacji podane wyżej nie mogą mieć pełnego zastosowania do inwestycji sieciowych (np. linii kolejowych, stacji rozrządowych, dróg kołowych, linii energetycznych wysokiego napięcia), charakteryzujących się wyraźną specyfiką, których rozwój i rozmieszczenie jest zdeterminowane funkcjami ogólnogospodarczymi i ogólnoregionalnymi. Problematyka lokalizacji tych inwestycji powinna być przedmiotem odpowiednich studiów specjalnych. W związku z tym zaleca się, aby zainteresowane resorty, jak Ministerstwo Komunikacji, Ministerstwo Górnictwa i Energetyki, Ministerstwo Gospodarki Komunalnej i inne, określiły branżowe zasady rachunku efektywności ekonomicznej lokalizacji dla tego rodzaju inwestycji.

Nr . . . . .

Załącznik nr 2

Na wniosek z dnia . . . . . , dnia . . . . . 197 r.

Nr . . . . .

Adresat: . . . . .

DECYZJA O USTALENIU LOKALIZACJI INWESTYCJI Nr . . . . .

Na podstawie § 12 uchwały nr 109 Rady Ministrów z dnia 29 maja 1971 r. w sprawie lokalizacji inwestycji (Monitor Polski Nr 31, poz. 198) i § 12 zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 28 października 1971 r. w sprawie trybu przedstawiania wniosków lokalizacyjnych oraz zasad rachunku efektywności ekonomicznej lokalizacji inwestycji (Monitor Polski Nr 55, poz. 361) . . . . .

(nazwa organu powołanego do ustalania lokalizacji inwestycji)

ustala lokalizację: . . . . .

(określić charakter inwestycji: budowa, rozbudowa)

w . . . . .

(wskazać miejsce wykonania zamierzonej inwestycji, wymieniając osiedle, gromadę, miasto, powiat *)

Podstawowe dane charakteryzujące inwestycję (w tym dane dotyczące etapów realizacji) są następujące:

- 1) wielkość produkcji lub usług (ilość, wartość, ewentualnie podstawowy asortyment) . . . . .
- 2) zatrudnienie ogółem (lub przyrost) . . . . . w tym kobiet . . . . .
- 3) koszty realizacji inwestycji . . . . .
- 4) lata realizacji . . . . .

(Podać także inne zasadnicze cechy techniczne i użytkowe inwestycji zależnie od jej specyfiki.)

Do niniejszej decyzji załącza się postanowienia koordynacyjne w zakresie inwestycji towarzyszących i wspólnych stanowiące integralną część decyzji **).

Do niniejszej decyzji załącza się postanowienia koordynacyjne w zakresie inwestycji towarzyszących i wspólnych, które należy ostatecznie uzgodnić z właściwym organem do spraw terenowej koordynacji inwestycji w trybie uchwały nr 118 Rady Ministrów z dnia 4 lipca 1969 r. w sprawie terenowej koordynacji inwestycji oraz realizacji inwestycji towarzyszących i wspólnych (Monitor Polski z 1969 r. Nr 31, poz. 227 i z 1971 r. Nr 31, poz. 198) **).

Kopię decyzji otrzymują:

- 1) . . . . .
- 2) . . . . .
- 3) . . . . .
- 4) . . . . .

Pieczęć okrągła
organu powołanego do ustalania
lokalizacji inwestycji

(podpis)

*) Dla inwestycji liniowych wskazać ogólny przebieg trasy z wymienieniem miejscowości krańcowych i ważniejszych pod względem gospodarczym miejscowości na trasie.

**) Niepotrzebne skreślić.

362**ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW**

z dnia 9 listopada 1971 r.

w sprawie szczegółowych zasad i trybu przeprowadzania rewizji gospodarczej.

Na podstawie § 40 ust. 1 pkt 1 uchwały nr 191 Rady Ministrów z dnia 10 września 1971 r. w sprawie resortowej kontroli działalności gospodarczej państwowych jednostek organizacyjnych (Monitor Polski Nr 48, poz. 309) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1**Przepisy wstępne.**

§ 1. Zarządzenie dotyczy rewizji:

- 1) przedsiębiorstw i zakładów państwowych działających według zasad rozrachunku gospodarczego,
- 2) przedsiębiorstw mających formę spółek prawa handlowego, w których Państwo lub przedsiębiorstwa państwowe posiadają udziały wynoszące ponad 50% kapitału zakładowego,
- 3) kombinatów i innych przedsiębiorstw wielozakładowych,
- 4) central zjednoczeń i jednostek równorzędnych,
- 5) gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych, finansowanych według zasad rozrachunku gospodarczego i według zasad uproszczonych,
- 6) jednostek i zakładów budżetowych,

7) banków i instytucji ubezpieczeniowych.

§ 2. Ilekroć w zarządzeniu użyto określenia:

- 1) „rewidowana jednostka” — należy przez to rozumieć jednostkę wymienioną w § 1, w której przeprowadzana jest rewizja gospodarcza,
- 2) „uchwała” — należy przez to rozumieć uchwałę nr 191 Rady Ministrów z dnia 10 września 1971 r. w sprawie resortowej kontroli działalności gospodarczej państwowych jednostek organizacyjnych (Monitor Polski Nr 48, poz. 309).

Rozdział 2**Zakres i zadania rewizji gospodarczej.**

§ 3. 1. Organ zarządzający rewizją gospodarczą — zwaną dalej „rewizją” — określa jej zakres przedmiotowy, tematykę, rodzaj (problemowa, kompleksowa, pełna), okres, jaki ma być poddany rewizji, i czas jej trwania, mając na uwadze specyfikę rewidowanej jednostki, jej wielkość, wiadomości dotyczące realizacji zadań, dyscypliny finansowej, możliwości popełniania nadużyć itp.

2. Jeżeli w toku rewizji na skutek ujawnionych okolicz-